

rettere sagt lede erhvervslivet, er der unægtelig et stykke vej og væsentlig længere, end Venstre agter at gå. Jeg tror i øvrigt også, det er længere, end adskillige af regeringspartierne medlemmer ønsker at gå, hvis man gik dem på klingen.

Ud over den koordinering, som jeg tror alle kan være enige om, mener jeg, det er helt, helt afgørende, at man tager udgangspunkt i den private service på dette område, for den tegner sig nemlig for et sted mellem 80 og 85 pct. af den rådgivning og den service, de enkelte virksomhedsejere benytter sig af i dag. Det er slet ikke den offentlige service, som den enkelte virksomhedsejer forespørger; det er først og fremmest revisoren, advokaten og private konsulentfirmaer, man bruger.

Efter Venstres opfattelse går opgaven altså ikke ud på at opbygge nye forkromede offentlige systemer, men derimod med udgangspunkt i de private virksomheder, som de erhvervsdrivende benytter sig allermost af i forvejen, at forbedre systemet.

Når jeg ser på de tanker om erhvervsknudepunkter, regeringen lagde op til i maj måned i fjor, kan jeg altså ikke lade være med at tænke på, at formålet med sådanne tanker i virkeligheden kun kan være at gøre den offentlige sektor endnu større med endnu flere nye arbejdspladser i stedet for at sikre flere virksomheder og arbejdspladser i den private sektor.

Jeg synes, at man skal overlade det her til de lokale, for de finder givetvis ud af det uden problemer, som de hidtil har gjort. Jeg mener ikke, der er behov for at gå videre i overvejelserne om den betænkning, som jo i øvrigt også endte med uenighed, fordi man ikke kunne finde ud af, om det nu skulle være TIC'erne, de amtslige erhvervscentre eller de kommunale erhvervschefer, som skulle være grundstammen i de nye erhvervscentre. I den situation ville det være overordentlig betænkeligt, for nu at sige det meget diplomatisk, hvis man løste problemet ved at oprette en ny fjerde institution. Det er ikke det, der er brug for, tværtimod.

Pernille Sams (KF):

Der er mange pæne ord og gode hensigter i regeringens regionalpolitiske redegørelse, men overordnet må jeg desværre sige, at Det Konservative Folkeparti ikke er enig i meget væsentlige dele af den. Der er alt for meget snak på det offentlige præmisser, alt for lidt på virksomhedernes, alt for megen fokusering på velmenende ordninger frem for på virksomhedernes ønsker og virkelighed.

Der er flere indfaldsvinkler i rapporten, men overordnet er der lagt op til to nye initiativer, nemlig etableringen af regionale erhvervsknudepunkter og en styrkelse af TIC; begge dele vil efter vores opfattelse være en stor fejltagelse.

De regionale erhvervsknudepunkter skal efter oplægget være et diskussionsforum, hvor de regionale parter kan diskutere målretning og samordning af deres tiltag, forsynet med et sekretariat, der kan udarbejde lokale analyser. Jeg må sige, at vi er dybt skeptiske, for der er allerede både kommunale, amtslige og statslige informations- og hjælpeordninger, der supplerer og overlapper hinanden, så kun de allerfærreste har overblik over dem og erhvervslivet allermindst.

Det fremgår ikke af oplægget, hvilke ordninger regeringen ønsker nedlagt til gengæld for de nye initiativer, og hvor man ønsker at tage de penge, man nu vil bruge her. Alt i alt står det i det hele taget ikke spor lysende klart, hvad det konkret er for opgaver, som bedre skulle kunne løses i regionale erhvervsknudepunkter end andre steder.

Men umiddelbart efter de oplysninger, som gives, tyder det på at ville ende i endnu større uigennemsiglighed, endnu større bureaukrati og forvirring og i, at endnu flere penge spildes i velmenende, men misforståede ordninger, som erhvervslivet slet ikke får tilstrækkelig glæde af. Derfor, kære erhvervsminister, brug alle disse penge til noget, som erhvervslivet selv mener det har brug for, f.eks. generelle skatte- og omkostningslettelser i stedet for at opdigte flere kommunale, amtskommunale eller statslige kontorer!

For så vidt angår ønsket om at udvide og styrke TIC og inddrage TIC i erhvervsknudepunkterne melder vi totalt fra. TIC har i forvejen ikke kunnet løse den informationsopgave, de er pålagt, på nogen synderlig overbevisende måde. Det er forskelligt fra område til område, hvordan TIC fungerer, men generelt er der bestemt ikke mange rosende ord med på vejen fra erhvervslivet.

Hvorfor skulle vi dog så poste endnu flere penge i dette system og udvide dets virkeområde fra information til langt over i rådgivningsfasen? Det eneste, vi opnår med sådan et tiltag, er dels at tage brødet ud af munden på de private rådgivningsfirmaer, dels at bruge endnu flere offentlige kroner på et halvdårligt statsligt system, som de fleste af brugerne i virkeligheden ikke er særlig tilfredse med.